

Arrest

nr. 146 029 van 22 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen
X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve
Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X, X en X, op 28 december 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 november 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 maart 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 23 november 2011 onontvankelijk verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Redenen: de aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene haalt in aanvraag aan dat zij geen paspoort heeft aangezien zij als minderjarige naar België gekomen is in Newton een identiteitsbewijs zou gehad hebben. Ook niet betrokkene dat de ambassade Kosovo in België nog geen identiteitsdocument het afleveren dat het voor betrokkene onmogelijk zou zijn om naar Kosovo af te reizen om daar identiteitsdocument te bekomen. Betrokkene beperkt zich echter tot deze loutere beweringen en legt geen enkel bewijs om haar beweringen staven. Het is aan de betrokkene om tenminste een begin van bewijs aan te brengen. Betrokkene toont niet aan dat zij niet tot de Kosovaarse ambassade in België zou kunnen wenden om een identiteitsdocument aan te vragen.

Bij de aanvraag negen bis wordt nog een vrijetijdspas van betrokkenedocument met de samenstelling van het gezin toegevoegd, doch dit kan haar identiteit niet bewijs aangezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het voorgelegde identiteitsbewijs een internationaal erkend paspoort, een gelijkgestelde reistitel of een identiteitskaart moet uitmaken. De ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag werd bijgevolg niet vervuld.”

1.2. Tegelijk met de eerste bestreden beslissing werd eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 27.02.2011 in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, kan ik u mededelen dat er een beslissing werd genomen.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- *De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).*

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 24.07.2008.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 24.07.2008. Zij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Hij voert aan dat de door hem voorgelegde documenten voldoende bewijs vormen en dat zijn asielaanvraag nog niet definitief behandeld was op het ogenblik van de aanvraag. Verder verwijst hij naar een rapport van UNHCR over de situatie van Roma zigeuners in Kosovo.

De Raad merkt op, wat de eerste bestreden beslissing betreft, dat verzoeker het middel in geen enkel opzicht betreft op de concrete motieven van de bestreden beslissing, die nochtans op afdoende wijze steun vindt in de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde bepaald in artikel 9bis, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Inzoverre het middel gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt uit de feitelijke gegevens van de zaak dat de derde en laatste asielaanvraag werd beëindigd op 24 juli 2008. Het rapport van UNHCR, gelet op deze omstandigheden, is niet van aard afbreuk te doen aan de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing.
Het middel is, in de mate het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT